

har därför redan nu velat fästa fruktodlares uppmärksamhet på, att det icke endast är äpplevecklaren, som gör äpplen maskstungna, samt påkalla deras biträde för ytterligare iakttagelser, på det att äfven denna stekellarvs lefnadssätt och utbredning må blifva utredd. De båda ifrågavarande larverna skiljas lätt däri- genom, att stekellarverna hafva 20 fötter (10 par) och blott 2 punktögon på hufvudet, äpplevecklarens däremot endast 16 fötter (8 par), men många punktögon.

Färlöf i februari 1897.

Josef Andersson.

FÖR VÅRT LAND NYA SKADEFJÄRILAR.

Under sistförflutna sommar hafva här anträffats tvänne sådana. Den ena är Tineiden *Blastodacna Hellerella* DUP., som på svenska kanske kunde få namnet »apelmärgmalen». Dess larv uppgifves af HEINEMANN lefva i frukterna af *Cratægus*, men jag har funnit den i fruktskotten på apel, hvilka den förstör genom att förtära deras märg, och äfven KIRCHNER angifver samma lefnadssätt. Sannolikt är den dock sällsynt och torde därför icke hafva någon större praktisk betydelse, om det än kan vara skäl för fruktodlare att se upp äfven med detta lilla skadedjur, ty det fördärfvar icke blott en eller annan blomknopp såsom t. ex. frostfjärilns larv utan hela fruktskottet genom den gång, som den gräfver sig långsät dettas inre. Fjärilns framvingar äro bruna med några hvitaktiga och rostgula, ej skarpt begränsade fläckar. Hufvudet hvitt. Kroppslängden är 5 mm. och afståndet mellan de utspända framvingarnas spetsar c:a 12 mm. — Af större praktisk vikt är säkerligen

Sesia myopiformis BORK. eller »äppleträds-glasvingen», som förut i Skandinavien iakttagits endast vid Kristiania, men som torde hafva större utbredning i vårt land, än man kunnat tänka sig, och i alla händelser förekommer talrikt här i trakten. Den uppgifves lefva under barken af äppleträd på s. k. kräfts-kadade ställen, och jag har i själfva verket icke funnit någon enda sådan

kräftska i de närliggande trädgårdarna, som icke burit äldre eller färskare spår af denna skadeinsekts förstörelsearbete. Såsom egentliga orsakerna till kräfta på fruktträden uppgifvas frost, stötår, olämplig beskärning m. m., och den allmänna uppfattningen tyckes vara, att äppleträdsglasvingens larv angriper endast sådana ställen, som redan äro kräftsadade. Att så ofta (kanske oftast) är fallet, vågar jag icke bestrida, men å andra sidan visar min erfarenhet bestämdt därhän, att denna larv också kan vara den primära orsaken till kräftska.

Jag har nämligen ett par gånger funnit enstaka larver, som börjat sitt förstörelsearbete i vanliga barkspringor, där ingen äldre kräftska funnits, och fruktodlare, som hafva kräftsjuka träd i sin trädgård, göra därför klokt uti att noggrannt undersöka stammarna äfven på sådana punkter, som till det yttre se friska ut, men kanske i en springa härbergera en sådan snyltgäst. På grund af den erfarenhet, jag hittills vunnit i denna sak, skall det icke förvåna mig, om allmännare observationer komma att i en framtid gifva vid handen, att kräftsjukan på fruktträd i vida högre grad, än man trott, är att tillskrifva just denna insekt.

Till tjänst för fruktodlare, som icke hafva tillgång till entomologiska arbeten, vill jag angifva densammast i ögonen fallande kännetecken. Larven, som fullvuxen är omkring 17 mm. lång, är till färgen gulhvit med brunrött hufvud, och hans närvaro röjes lätt vid närmare undersökning genom de våta gångar, som han bildar innanför barken (förekomstsättet skulle därför snarare rättfärdiga bilden af »fistel» än af »kräfta»). Förpupningen sker inom en oval, c:a 12 mm. lång, brun kokong af barkstof, placerad i själfva gången eller i en spricka el. dyl. Den brungula puppan utskjutes till hälften ur stammen vid den fullbildade fjärilns utkrypande, hvilket äger rum i slutet af juni eller i juli, och dessa tomma pupphylsor, som kunna sitta kvar på stammen hela sommaren, utgöra ett »gif akt» för den fruktodlare, som förut försummat att göra sig underrättad om de förstörande makter, som utföra sitt arbete i hans träd. — Den fullbildade insekten är mera lik en stekel, än en fjäril. Vingarna äro till största delen glasklara; endast kanterna och en (å framvingarna större) midtfläck äro klädda med blåsvarta fjäll. Hela

kroppen i öfrigt är svart eller svartblå med undantag af två orangegula fläckar å bröstets undersida och ett mönjerödt band på bakkroppen; hos hanen äro dessutom palpernas undersida och en fläck på bakkroppens undersida hvita. Kroppslängden är ungefär 12 mm., och afståndet mellan de utspända vingarnas spetsar 22—27 mm. — Larvtillståndet räcker 2 år.

Färlöf i februari 1897.

Josef Andersson.

MEDELÄNDE
FRÅN STATENS ENTOMOLOGISKA ANSTALT.

Om en sådan institution som den ofvannämnda skall kunna motsvara de anspråk, som rimligtvis kunna ställas på densamma, är det alldeles nödvändigt, att den står i förbindelse med på skilda håll boende personer, som hysa intresse för dess verksamhet och ej sky mödan af att i någon mån bidra till underlätandet af dess arbeten. Med anledning häraf vågar undertecknad härmed vända sig till alla dem, som skulle vilja på ett eller annat sätt lämna anstalten någon medvärkan, att fästa i minnet nedanstående uppgifter. Det vore särdeles önskligt, om personer inom våra skilda landskap ville blifva anstaltens korrespondenter, då härigenom ett intimare samband skulle uppstå mellan denna och landsorten, för hvars gagn den ju i första rummet är afsedd. Dess många och delvis svåra åligganden kunde i hög grad underlätas och förverkligas om man t. ex. bemödade sig om:

- att inom den ort, där man vistas, insamla uppgifter om skadeinsekternas förekomst och uppträdande samt åstadkomma en uppskattning i pänningar af genom dem förorsakade förluster;
- att göra de iakttagelser, hvartill omständigheterna kunna för-
anleda, rörande dessa insekters förvandlingar och lefnadssätt;
- att af de skadeinsekter, som anträffas antingen såsom larver